

читаеш відповідь Міністерства: «Главное управление сельскохозяйственных вузов сообщает, что оказать материальную помощь семье профессора Кадыкова Иосифа Иллича не представляется возможным. Начальник главного Управления сельскохозяйственных вузов..... 02.09.1949 года... Підпис».

В.І. Стеллецький,
професор, зав. кафедри
хірургії (1944–1949 рр.)

Кафедра оперативної хірургії самостійно почала працювати в 1938 р., коли завідувачем був призначений професор *Стеллецький Василь Іванович*. Народився у 1866 р., у званні професора затверджений 1938 року.

В.І.Стеллецький – людина з багатою на події біографією. У 1920 р. Головветупром був призначений начальником ветеринарного управління КВО (Київського військового округу) і йому було доручено організувати Ветуправління. У повоєнний період ветеринарних лікарів було мало: одні, ворожі радянській владі, понесли покарання, інші ховалися і приховували свою спеціальність, деякі – втекли з білополями.

Інфекційних хвороб було багато, і серед них – сап, сибірка, ящур, інфекційний менінгіт та ін. На місцях ветеринарних спеціалістів не було, працювали недосвідчені ветеринарні фельдшери і ветеринарні санітари з військовою освітою. Харківський ветеринарний інститут, за оцінкою професора В.І. Стеллецького, незважаючи на те, що в ньому залишалися деякі професори, “ледве підтримував жалюгідне”, якщо можна так висловитися, некробіотичне існування”. А ветеринарні лікарі для України конче були потрібні, і на той час, і в майбутньому.

Розгорнулася активна робота старшого ветлікаря Губземвідділу професора А.К.Скороходька, професорів В.І.Стеллецького, Устьянцев, ветлікарів Бика, Краснокульського, професора Крантовського, керуючого справами Слуцького, професора Вотчала, його асистента О.О.Табенцького з організації Київського ветеринарно-зоотехнічного інституту (КВЗІ). Був шалений супротив з усіх боків. У 1920 р. вдалося відкрити Київський ветеринарний інститут з двома окремими факультетами. Ідея злиття двох спеціальностей в одну (зоотехніка і ветеринарного лікаря) знайшла своє втілення у Білоцерківському сільськогосподарському інституті в 1937 р.

У 1922 р., після попередніх екзаменів перед синклітом професорів і читання лекції, В.І.Стеллецький був призначений професором і завідувачем кафедри хірургії, яку організував на Батиевій горі в будинку Товариства покровителів тварин. З 06.09. 1922 р. В.І.Стеллецький – магістр ветнаук. У 1922–1925 рр. суміщав заняття в інституті з дільничною роботою на Куренівці, де й організував дільничне обслуговування, ветеринарну лікарню і скотобійню при кінному заводі за допомогою А.К.Скороходька.

У 1922 р. В.І. Стеллецький обраний професором загальної і спеціальної хірургії, оперативної хірургії та акушерства. У 1925 р. залишив службу дільничного лікаря на Куренівці і повністю віддався роботі в інституті: працював завідувачем кафедри загальної та спеціальної хірургії, оперативної хірургії і акушерства.

У 1925 р. В.І.Стеллецький постановою Наросвіти був призначений професором I розряду, проте за розпорядженням НКО №394 від 28 X. 1929 р. був звільнений з цієї посади за невикладання українською мовою. Біля 3-х місяців був безробітним. Знову допущений до роботи ректором А.П. Любченком.

В.І.Стеллецький прийняв пропозицію заснувати сільськогосподарський інститут з ветеринарним факультетом в Оренбурзі, куди й був переведений 26.06.1930 р.

На початку Великої Вітчизняної війни професор В.І. Стеллецький евакуювався в м. Фрунзе. Після звільнення Білої Церкви від фашистських окупантів повернувся до Білоцерківського сільськогосподарського інституту, знову очолив кафедру оперативної хірургії. Виховав численний загін відомих науковців: О.Я. Красніцький, В.І. Морев, М.В. Садовський, І.О. Поваженко, Ф.М. Пономаренко, С.В. Баженов, В.П. Сидоров, П.М. Лемішко, В.Г. Касьяненко.

За бездоганну і багаторічну роботу професор В.І. Стеллецький у 1945 р. нагороджений медаллю “За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.”, а в 1946 р. йому було присвоєно почесне звання “Заслуженный діяч науки України”. Після тривалої хвороби 19 квітня 1949 року на 83-му році життя професор В.І. Стеллецький помер.

Практичні заняття вів на кафедрі, а також у районній ветеринарній лікарні її завідувач – *Тарасевич Леонід Олексійович* (1904–1988), який з 01.09.1935 р. перейшов на кафедру працювати постійно, виконав і захистив кандидатську дисертацію, йому присвоєно вчене зван-